

[Christmas Møller.]

almindelige Valgret, saa har man den Tillid til Folkestyret her i Landet, at man gør op det Spørgsmaal: er det rimeligt og naturligt, saa forkvaklede som de politiske Forhold er blevet her i Landet, at spørge Vælgerne? Vi for vort Vedkommende er overhovedet ikke i Tvivl om Svaret: Det er naturligt at spørge dem.

Jørgen Jørgensen: Hver Gang det ærede Medlem Hr. Krag kommer herop paa Talerstolen og skal tale om Konvertering, ser han sig foranlediget til at forklare, at alle andre, der deltager i denne Drøftelse, ingen Forstand har paa det, der tales om. Selv om vi anerkender, at det ærede Medlem som særlig sagkyndig paa dette Omraade har betydelig Indsigt i Spørgsmaalet om Konvertering, tror jeg, at det ærede Medlem gjorde klogt i at regne med, at der i hvert Fald er een Ting, som vi forstaar, og som Befolkningen her i Landet forstaar, nemlig, at det ærede Medlem har benyttet denne sin Indsigt paa en meget daarlig Maade, hvis det ærede Medlem har haft til Hensigt at hjælpe med til en lavere Rente her i Landet. Det ærede Medlem har i dette Spørgsmaal svinget fra det ene Standpunkt til det andet, til visse Tider taget afgjort Stilling for Rentelettelsen, til andre Tider været med til at hindre, at en virkelig Konvertering kunde gennemføres. Det ærede Medlem synes stadig at have betydelig Styrke i det Emne, som engang var det ærede Medlems Speciale, nemlig Pendulsvingninger. Jeg tror, at det ærede Medlem skulde regne med, at andre, der deltager i disse Drøftelser, ogsaa har gjort Forsøg paa at sætte sig ind i de Problemer, det drejer sig om — i hvert Fald tror jeg ikke, at det ærede Medlem i dette Tema skal optræde som Læremester.

Det ærede Medlem har gentagne Gange sagt, at der i den radikale Presse var fremsat Udtalelser om den Overenskomst, der var truffet mellem Venstres Førere og Regeringen, og at disse Udtalelser var i Strid med Sandheden. Jeg vil gerne have at vide af det ærede Medlem, hvad det er, det drejer sig om. Mig bekendt har den radikale Presse refereret den Overenskomst, Venstres to Førere var enige med Regeringen om, og Enigheden om denne Overenskomst er senere ved Hr. Landstingsmand Hauchs Fremstilling i Landstinget blevet bekræftet. Derudover kender jeg ikke noget til, at den radikale Presse har fremført noget, og naar det ærede Medlem

nu saa stærkt understreger, at denne Presse har bragt usandfærdige Beretninger om dette Spørgsmaal, beder jeg om at faa at vide, hvad det ærede Medlem sigter til.

Det, der danner Grundlaget for den Rentepolitik, der har været ført her i Landet de sidste to Aar, er den Henvendelse, der i 1933 kom fra Landbo- og Husmandsforeningerne, hvori det krævedes, at Indlaansrenten i Banker og Sparekasser blev sat ned, ikke til de 3 og $3\frac{1}{2}$ pCt., der blev Resultatet, men en halv Procent længere ned. Naar det ærede Medlem Hr. Krag ved enhver Lejlighed taler om den Uret, der gøres over for de smaa Sparere, kan dette ikke være i Overensstemmelse med det ærede Medlems Partifælle, Landstingsmand Hauch, der som Formand for De jydsk Landboforeninger i denne Henvendelse krævede Renten sat en halv Procent længere ned, end Tilfældet blev. Det kan heller ikke være i Overensstemmelse med de Mænd fra det danske Landbrug, som fik Sæde i Gældsudvalget, og som det ærede Medlem var med til at udpege. De stillede i deres Forslag som en Betingelse for Konverteringens Gennemførelse, at Indlaansrenten i Banker og Sparekasser blev sat yderligere ned. Dette Spørgsmaal om Indlaansrentens Nedsættelse er af det ærede Medlem og hans Parti stadig vendt mod Regeringspartierne, idet man har villet sige, at det var af ringe Interesse for den lille Sparer, naar vi fremholdt Nødvendigheden af, at Indlaansrenten i Banker og Sparekasser blev sat yderligere ned. Jeg beder det ærede Medlem i Sandhedens Interesse sige Offentligheden, som det er. Det var Landbo- og Husmandsforeningerne, der stillede dette Krav, det var det sagkyndige Gældsudvalg, der fremførte som sit Synspunkt, at for at sikre Konverteringens Gennemførelse var en yderligere Nedsættelse af Indlaansrenten nødvendig. Da Forslaget fra Gældsudvalget første Gang var til Behandling her i Tinget, udtalte jeg paa mit Partis Vegne, at vi havde intet Ønske om at gaa til yderligere Nedsættelse af Indlaansrenten i Banker og Sparekasser, hvis det ikke var absolut nødvendigt for at sikre Konverteringens Gennemførelse. Vi mente, at de Penge, der skulde skaffes til Veje til den Rentelettelse, som Gældsudvalget havde foreslaaet, kunde skaffes til Veje paa en bedre Maade end ved, at Indskyderne i Banker og Sparekasser skulde afgive disse Beløb. Jeg gentager, at Kravet om Indlaansrentens Nedsættelse, Kravet om Indlaansrentens Fastsættelse til det, den staar